midena ja personaali elukorterina; 2) end. valitseja hoone, kapitaalse ümberehituse järel kodujuhataja elukorterina; 3) üks hoone jõe ääres, ümber ehitades hoonet saunaks ja pesuköögiks; 4) end. tõllakuur, ümber ehitades seda elu- ja töökojaruumeks; 5) viljakuivatis, laudad, tallid ja sepikoda — endisel kujul, — põllumajanduslike tarvete rahuldamiseks. Laste eluruumide küsimus lahendati 2-he uue puust paviljoni ehitamisega. Kumbki paviljon on põhipinnaga 20,80×12,50 meetrit; hoone on ühekordne, väljaehitatud katuskorraga. Alumisele korrale on paigutatud: magamistoad ja päevaruumid lastele, pesemisruumid, väike köök, pääleselle paviljoni juhataja korter, koosnev kahest toast ja köögist; katuskorral magamistoad ja üks suurem päevaruum lastele. Normaalselt mahutab üksik paviljon 30 last. 1926. aastal alustati paviljonide ehitust; ehitused viidi läbi osalt vähempakkumise, osalt majanduslikul teel, linnaarhitekt A. Matteus'e projekti ja juhatuse järgi. 1930. aastal lõpetati nii paviljonide sise-väljaehituse tööd kui ka ümberehitused kõigis Kaagvere lastekodule määratud hooneis. Kulusid oli 106.209 krooni. Sellest üksikult kumbki paviljon 30 000 krooni, üks suurem ümberehitus 29 630 krooni. Kulude katteks saadi Sotsiaal- ja haridusministeeriumilt toetist 71 524 krooni, linna summadest 30 235 kr.

Pudretivabriku tööliste korteritega varustamiseks ehitas linn 1924./25. a. Räpina maantee äärde ühe kahekordse puust elamu 8-toalise korteriga, iga põrandapinnaga ümarguselt 25 ruutmeetrit. Hoone ehituskulud olid 21 000 krooni, millest riiklikku ehituslaenu 8 300 krooni.

Vanade varjupaik Liiva uulis. Ehitus oli tingitud ruumide kitsikusest linna esimeses varjupaigas (Tartu Kodu, Jaama uul.). Ehitust alustati 22. sept. 1925 A. Podčekajev'i projekti järgi. Ehitus viidi osaliselt lõpule 1926. a., kuna üks hoonetiib (umbes $^1/_3$ kogu ehitisest) on praeguseni välja ehitamata. Ehitus teostati vähempakkumise teel ettevõtja K. Kompus'e ja G. Darmer'i poolt. Hoone mahutis on 4216,47 m^3, milles on ruumi praegusel kujul 50 hoolealusele. Ehituskulude summa on 32 530,50 krooni. Sotsiaal- ja haridusministeeriumilt saadi toetist ehituse läbiviimiseks 32 000 krooni.

Sanitaarolude parandamisel tuleb märkida kahe suurema avaliku peldiku ehitamist: üks Lihaturul, koos linna elektrijaama transformaatori hoonega, ja teine Söögiturul, kaalukoja hoones. Mõlemad peldikud on ehitatud uuema aja nõuete kohaselt ja veevarustisega; esimese ruumid on varustatud keskküttega.

Linnamajade remonte hakati 1931. a. teostama töölisartellide kaudu, et saada läbi ilma ettevõtjate vahetalituseta. Tööde teostajaks määrati linna ehitustehnik, kes palkab töölised vahenditult. Et saada kvalifitseeritud töölisi, on korraldus võtta tööle vastavate ametiühingute liikmeid, kellede eest võiks moraalselt olla vastutav ametiühing.

Linna asutiste käes olevad ruumid on üldiselt rahuldavad, välja arvatud hoolekandeosakonna, tööbörsi ja naissuguhaigla ruumid. Hoolekandeosakonna ruume on kavatsus laiendada mõne korteri arvel, mis asetsevad kõrval, tööbörs jääb esialgu endisisse ruumesse, kuna naissuguhaiglale kohandatakse uusi ruume Tallinna uul. nr. 10, 12.